

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9649/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милош Делевић из ..., против тужене ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник адвокат Решад Плојевић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3069/24 од 20.03.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против става првом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3069/24 од 20.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против става првом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3069/24 од 20.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 158/23 од 05.09.2024. године ставом I изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 504.276,91 динара са законском затезном каматом од 04.12.2021. године до исплате. Ставом II изреке одбијен је тужбени захтев као неоснован за вишак преко износа досуђеног у ставу I изреке пресуде, а за износ од 1.833,09 динара са законском затезном каматом од 29.11.2021. године до исплате, као и за законску затезну камату на досуђени износ за период од 29.11.2021. године до 03.12.2021. године. Ставом III изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове потупка у износу од 178.936,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3069/24 од 20.03.2025. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбачена је жалба тужене изјављена на став други изреке првостепене пресуде, као недозвољена. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против става првог изреке наведене правноснажне пресуде донете у другом степену (како произлази из садржине ванредног правног лека), тужена је благовремено

изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца чији је основ дуг, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужиоца делимично неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 09.06.2023. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 504.276,71 динара, а та вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић